

Voorwoord

Voor u ligt de inmiddels 29^e nieuwsbrief van stichting Weeshuizen Belarus met uitgebreide informatie van werkzaamheden die in 2023 werden uitgevoerd. Ondanks perikelen rond de coronacrisis, de oorlog tussen Rusland-Oekraïne en liquidatie van in Belarus gevestigde kantoren van buitenlandse stichtingen, konden wij onze werkzaamheden gelukkig voortzetten, zij het op een andere manier.

Omdat ik altijd logeerde in de internaten, met een vaste stek in het Kopyl-schoolinternaat, is mij tot op heden niets door de overheid verboden.

De communicatie met overheidspersonen met wie we al jaren samenwerken is prima.

Uit voorzorg gebruik ik een privé E-mailadres en maak geen gebruik van Facebook. Er is regelmatig contact via WhatsApp, wat geen problemen geeft.

De huidige situatie in Belarus heeft duidelijke consequenties voor de bevolking. Ik kan daar niet veel over zeggen in verband met de veiligheid van personen, maar het is duidelijk dat de moeilijke leefomstandigheden waarin men zich bevindt grote invloed heeft op het welzijn van de Belarussen.

Salarissen gingen omlaag, producten zijn duurder en medische zorg is problematisch omdat veel artsen uitgeweken zijn naar onder andere Polen waar ze het twee- tot driedubbele verdienen met normale werktijden.

Het bestuur, beste donateurs, is zeer dankbaar dat u ons blijft steunen zodat we ons werk kunnen blijven uitvoeren. Er was afgelopen jaar slechts één donateur die de machtiging introk met als reden de overheid van Belarus niet te willen steunen.

Maar weet, dat wij de overheid absoluut niet steunen. Ons doel is kinderen op een humanitaire wijze te laten opgroeien met liefdevolle opvoeders en onderwijs op eigen niveau, dat leidt tot een menswaardig leven in de maatschappij.

Namens het bestuur wens ik u allen een goed, gezond en vredig 2024. Met vriendelijke groet,

Ria Schraverus

Oprichter/voorzitter/secretaris

Mutsen, warme jassen en ondergoed, sokken en pyjama's

Cadeautjes met Kerstmis

Centrum Dagopvang voor kinderen met verstandelijke beperkingen 6 tot 18 jaar

Wilt u ons helpen kinderen te helpen?

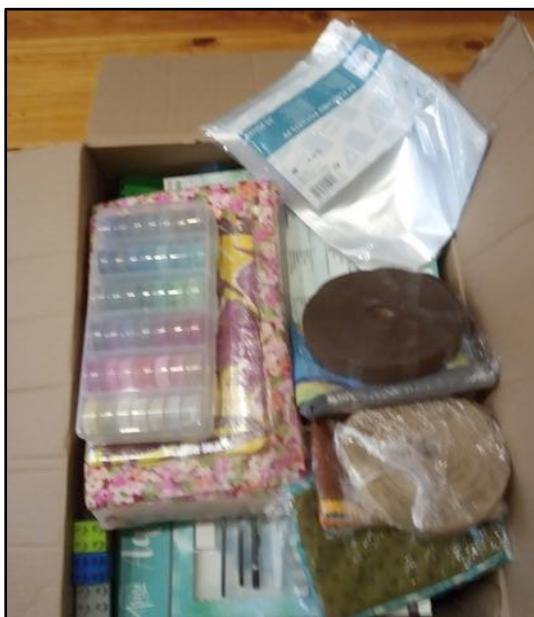
NL27 RABO 012 11 44 615

Stichting Weeshuizen Belarus Oosterpoort 5, 5283 HL Boxtel

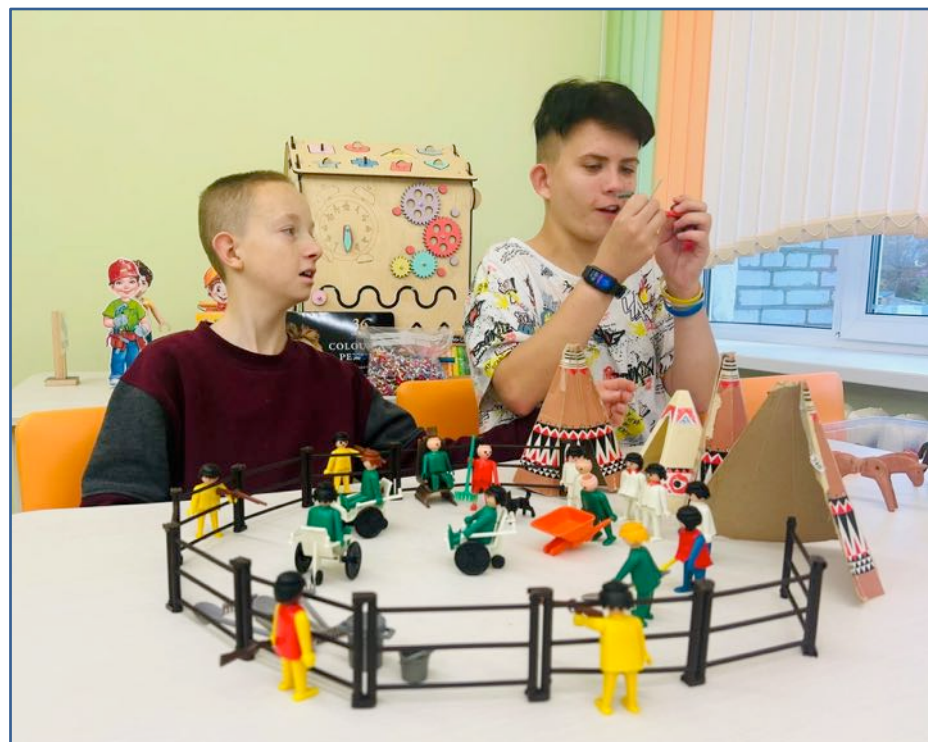
Dagopvang voor kinderen met verstandelijke- en lichamelijke beperkingen

Rudensk internaat
Uitpakken van dozen met materialen voor handenarbeid en handwerken

Nieuwe kleren en speelgoed

Hollandse kinderen delen speelgoed met Belarussische kinderen

Bestuur en vrijwilligers van Stichting Weeshuizen Belarus wensen u een gelukkig en vredig 2024

Wilt u ons helpen kinderen te helpen?
Stort alstublieft een bijdrage op NL27 RABO 012 11 44 615
Stichting Weeshuizen Belarus
Oosterpoort 5, 5283 HL Boxtel

UITSPRAKEN: "Tel wat je hebt, niet wat je mist." "Tel je zegeningen, niet je problemen." "Iedere dag is een weer nieuwe kans om dankbaar te zijn." "Verwacht niets, waardeer alles." "Vergeet niet om je heen te kijken om de dingen te waarderen die goed gaan."

Project Arbeidstoeleiding

*Het is inmiddels enkele jaren geleden dat de Stichting Weeshuizen Belarus
het project Job coaching afsloot met drie schoolinternaten in Belarus,
te weten in Gorodeja, Kalinovka en Rudensk*

De schoolinternaten, waarin weeskinderen op 18e levensjaar uitstromen, hebben de verplichting om kinderen op te leiden naar een beroep wanneer ze de school verlaten. Bij kinderen die de schoolinternaten bezoeken is er dikwijls sprake van meervoudige gedragsproblematiek wat de integratie op de sociaal-maatschappelijke ladder bemoeilijkt. Er wordt consciëntieus gewerkt aan arbeidstoeleiding vanuit de schoolinternaten.

Van belang blijkt op de eerste plaats uit ervaringen van de medewerkers, het realiseren van welbevinden van de jongere. Dit als belangrijke stap voor inclusie van de leerling en punt van vertrek in hun stage binnen de geselecteerde werkomgeving.

Arbeidstoeleiding heeft een directe relatie met het eigenaarschap van de jongere. Aspecten als hands-on onderwijs, keuzes leren maken, betekenisvol onderwijs, collectieve verantwoordelijkheid en de belangrijke rol van docenten is bij de ontwikkeling van eigenaarschap cruciaal.

Vanuit het sterkteperspectief wordt oplossingsgerichte communicatie ingezet om gezamenlijk met jongeren te bespreken hoe zij hun toekomst willen organiseren, en welke talenten en interesses zij hierbij willen inzetten. De jongeren leren ook om op communicatieve wijze kwesties op de werkvloer aan te kaarten. Voor stagebegeleiders op de werkvloer is het een uitdaging om bij signalering proactief in te grijpen wanneer zij hun werkzaamheden niet goed uitvoeren.

In Nederland is overleg over gevoerd met specialisten; een arbeidsdeskundige van de Koraalgroep Sterk in Werk (o.a. in het kader van de SIWIT) en een docent van de Praktijkschool het Elde College, die de internaatcollega's vanuit het credo "School in Bedrijf" meenam in de mogelijkheden op zijn PrO-school in Boxtel. Daarnaast is aandacht besteed aan oplossingsgerichte coaching met de focus op de oplossing van een situatie. SIWIT staat voor "Sterk in Werk Interesse Test". SIWIT is een interestetest voor praktische beroepen die inzicht geeft in gevraagde competenties. De test is door de Koraalgroep "Sterk in Werk" ontwikkeld in samenwerking met de Universiteit van Tilburg.

Een bezoek aan de suikerfabriek in Gorodeja (Belarus) met collega's van het schoolinternaat zorgde er na enige tijd voor dat jongeren uit het schoolinternaat stage konden lopen in de fabriek. Professor Vladimir Sjinkarenko heeft de SIWIT voor de Belarussische situatie herijkt met behulp van studenten van de Pedagogische Universiteit Minsk. Tijdens het project volgde een zinvol werkbezoek naar Nederland voor docenten en stagecoördinatoren uit de schoolinternaten. Daarbij waren ook beleidsmedewerkers van het Ministerie aanwezig die direct betrokken waren bij de regelgeving en uitvoering van Arbeidstoeleiding in de school-internaten.

Tijdens het bezoek aan Belarus viel ons de gastvrijheid van de Belarussische collega's op. Een interessant gegeven vanuit Belarussisch oogpunt is dat leerlingen met een IQ lager dan 70 in de "medische molen" terecht komen. Ze worden gezien als leerlingen die beperkt zijn en daardoor niet kunnen of mogen stagelopen. Het bleek een mooie kans om de Belarussische collega's te informeren over de wijze waarop in Nederland met deze doelgroep wordt omgegaan. Het was tijdens het werkbezoek aan de suikerfabriek in Gorodeja dat we vele mogelijkheden voor stages zagen die op dat moment (nog) niet benut werden.

In de daaropvolgende bezoeken aan Belarus stonden de onderwerpen vaak in het teken van stageontwikkeling en de begeleiding daarvan! Het onderwijskundig systeem zoals dat in Belarus georganiseerd is, vraagt nu, zoals bij elke verandering, de benodigde transitietijd om deze begeleiding stapsgewijs in praktijk te brengen.

Verandering start bij een stukje bewustwording en dat hebben we in praktijk kunnen brengen toen Belarussische collega's naar Nederland kwamen om de cursus voor het Stage Assessment in Vught te volgen.

Een werkbezoek aan Berco Truck Components in Schijndel was daar onderdeel van. Dit bedrijf staat in de top-3 van Nederland als het gaat over het laten participeren van mensen met een Doelgroep registratie in het bedrijfsleven.

Mensen met een bepaalde beperking zijn in onze visie tegelijkertijd mensen met talenten die nog niet benut zijn.

Het aantal dat bij Berco werkt ligt ruim boven de 30% van het totale fte, wat een mooie uitdaging is voor het huidige Belarussische systeem en de plaats van deze jongeren op de arbeidsmarkt.

Het doel van het project en het werkbezoek is steeds bewustwording en integratie binnen het arbeidsproces geweest en daaraan hebben we samen met onze Belarussische collega's succesvol gewerkt. De SIWIT wordt ingezet voor de dagelijkse praktijk. We horen positieve berichten dat de inhoudelijke uitwisseling en samenwerking tijdens dit Job coaching project, meer arbeidsmogelijkheden teweeg heeft gebracht voor de jongeren met beperkingen in de schoolinternaten.

Gerbrand Heijting - docent Praktijk Onderwijs het Elde College

Huub van de Mortel - arbeidsdeskundige Koraalgroep Sterk in Werk

Jos Kienhuis - gedragswetenschapper

**U kunt ons helpen door een financiële bijdrage over te maken naar
Stichting Weeshuizen Belarus
Rekeningnummer
NL27 RABO 012 11 44 615**

"Sociaal en pedagogisch centrum van het Kopyl-district

Accepteer alstublieft de oprechte dankbaarheid van leerlingen en alle medewerkers van de onze instelling voor de mogelijkheid om een prachtig Kerst- en Nieuwjaarsfeest te organiseren. Deze feesten zijn de meest langverwachte dagen voor onze kinderen. Ze zijn gevuld met oprechtheid en magie, ze maken ons gelukkig en geven hoop en geloof in de toekomst. *Lybov*

Bedankjes van directeuren

Lieve vrienden!

Wij hebben zonder problemen 4 pakketten uit Nederland ontvangen.

De kinderen waren erg enthousiast en nieuwsgierig naar de inhoud.

Wij willen alle donateurs heel hartelijk danken voor hun steun.

Onze leraar rekenen is dankbaar voor de linialen en sets met geometrische gereedschappen. Onze leerkrachten voor beroepsonderwijs waren zeer geroerd en erkentelijk voor de diverse soorten professionele scharen en al het andere lesmateriaal!

Nogmaals dank! Wij buigen diep voor jullie inspanningen, zorg en verlangen om het leven en de toekomst van onze kinderen te verbeteren

Ik wens allen die ons hulp verschaffen succes, goede gezondheid en geluk in het nieuwe jaar!

Met vriendelijke groet, Elena

Lieve vrienden!

Het bestuur en personeel van staatsonderwijsinstelling genaamd "Centrum voor Correctie, Ontwikkelingstraining en Rehabilitatie" van het Kopyl-district" drukken hun dankbaarheid uit voor alle humanitaire hulp die ons wordt geboden voor het versterken van de materiële en technische basis van de instelling, het verbeteren van de omstandigheden voor de training en het onderwijs aan onze kinderen met speciale behoeften op psychofysisch gebied. Bedankt voor uw aandacht, vriendelijkheid en zorgzaamheid! Wij wensen u het allerbeste, een goede gezondheid, voorspoed en veel geluk op uw levenspad.

Kopyl-rayon, I.V. Gorelskaja, directeur

De naam Belarus komt van Belaja Roes

Het eerste woord betekent 'Wit', het tweede verwijst naar de oerstaat waaruit Rusland, Oekraïne en Belarus alle drie zijn voortgekomen, n.l. de Oost Slavische staat 'Roes', die bestond van de negende tot de dertiende eeuw met Kiev als hoofdstad. Rusland heeft zich de naam en geschiedenis toegeëigend en ziet er het bewijs in dat Belarus en Oekraïne al eeuwen lang een onlosmakelijk onderdeel zijn van die Russische oerstaat. Oekraïne en Belarus proberen juist aan te tonen dat zij reeds een eigen identiteit hadden toen er van Rusland nog helemaal geen sprake was. Van 1918 tot 1991 heette Belarus: de Wit-Russische Socialistische Sovjetrepubliek, kortaf Wit-Rusland. Na het uiteenvallen van de Sovjet-Unie in 1991 doopten de Wit-Russen hun land officieel Belarus om de afstand met Rusland te vergroten. De Russische overheid echter blijft Belarus hardnekkig Wit-Rusland noemen om de onlosmakelijke band met Rusland te benadrukken.

Wij hebben dozen en ook de bijdrage van Martin ontvangen. Bedankt voor alle hulp, aandacht en zorg voor onze kinderen. Moge het goede naar jullie terugkeren.

Wij buigen voor jullie!

Met vriendelijke groet, Irina

Sancties wegens betrokkenheid bij Russische invasie in Oekraïne

De EU veroordeelt in krachtige bewoordingen de betrokkenheid van Belarus bij Ruslands niet-uitgelokte en ongerechtvaardigde militaire invasie in Oekraïne. Als reactie op de acties van Belarus heeft de EU sinds 2022 al verschillende maatregelen genomen, zoals:

- individuele en economische sancties tegen 22 personen
- handelsbeperkingen
- Swift-verbod voor 5 Belarussische banken
- verbod op transacties met de centrale bank van Belarus
- beperking van de financiële instroom uit Belarus naar de EU
- verbod op de verstrekking van eurobankbiljetten aan Belarus

Beperkende maatregelen na presidentsverkiezingen 2020

Sinds oktober 2020 heeft de EU geleidelijk sancties tegen Belarus ingesteld. De maatregelen zijn een antwoord op onaanvaardbaar geweld, intimidatie, willekeurige arrestaties en opsluitingen die de Belarussische autoriteiten na de presidentsverkiezingen van augustus 2020 tegen vreedzame demonstranten hebben gebruikt. De EU erkent de uitslag van de verkiezingen in Belarus niet en veroordeelt deze als onvrij en oneerlijk.

Er zijn tot nu toe sancties uitgevaardigd tegen 233 pers. en 37 entiteiten. Naast de frauduleuze presidentsverkiezingen en het daaropvolgende geweld, kwamen de sancties er ook als reactie op de instrumentalisering van migranten voor politieke doeleinden, hybride aanvallen aan de grenzen van de EU en betrokkenheid van Belarus bij de Russische invasie van Oekraïne.

De EU roept de Belarussische autoriteiten op zich volledig te houden aan de beginselen van: Democratie, rechtsstaat, eerbiediging van mensenrechten en fundamentele vrijheden.

Ook roept de EU Belarus op te handelen in overeenstemming met het internationaal recht en de toezeggingen die het zelf heeft gedaan, o.m. door niet langer mee te werken aan de Russische aanvalsoorlog tegen Oekraïne.

<https://www.consilium.europa.eu>

officiële website van de Raad van de EU en de Europese Raad

В гостях хорошо, а дома лучше
Letterlijk: Het is fijn om ergens te gast te zijn, maar thuis zijn is beter.
У меня гора с плеч упала.
Letterlijk: Er viel een berg van mijn schouders

Belarussische geschiedenis

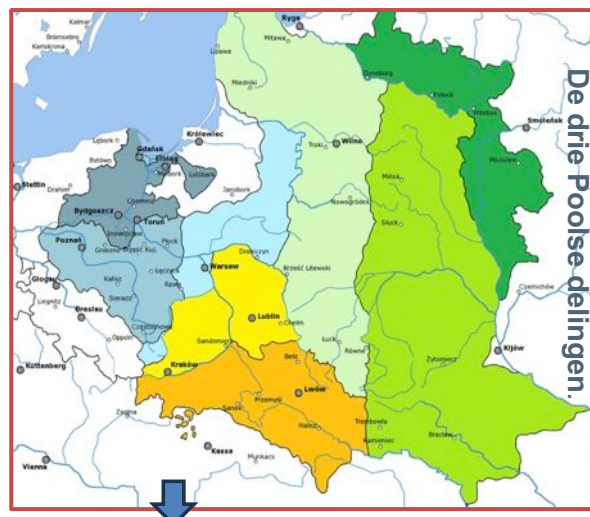
Op 25 augustus 1991 verklaarde het parlement van de voormalige Sovjetrepubliek het toen genoemde Wit-Rusland onafhankelijk. Op een oppervlakte van meer dan tweehonderdduizend km² (5x Nederland) woonden daar ongeveer tien miljoen mensen, waarvan bijna twee miljoen in de hoofdstad Minsk. De onafhankelijkheid kwam nogal uit de lucht allen. Wit-Rusland ging nu Belarus heten, net als in 1918 toen het na de Russische revolutie onafhankelijk werd.

Die onafhankelijkheid duurde nog geen jaar, waarna Belarus werd opgenomen in de Sovjet-Unie.

De voorgeschiedenis

In de zesde tot de achtste eeuw van onze jaartelling vestigden zich Slavische stammen in het gebied van het huidige Belarus, dat deel werd van Kiev-Roes, een staat die in het begin van de 13e eeuw als gevolg van de Mongoolse invasie uiteenviel.

Het latere Belarus ontkwam grotendeels aan het Mongoolse 'juk' en viel toe aan het grootvorstendom Litouwen. In 1386 werd het gebied onderdeel van het Pools-Litouwse gemeenebest.

De plaatselijke adel versmolt met die van Polen, maar de boeren hielden vast aan hun eigen gebruiken en taal, die verwant is aan het Russisch en Oekraïens. Eind 18e eeuw kwam het gebied ten gevolge van drie Poolse delingen bij het Russische keizerrijk, dat de Russen, de Klein-Russen (zo werden de Oekraïners genoemd) en Wit-Russen verenigde. De Russische tsaren zetten een politiek van russificatie van de Wit-Russen door. Ze onderdrukten de nationale cultuur, voerden cyrillisch schrift in en bekeerden de Wit-Russische Uniaten, die onder invloed van katholieke Polen de paus in Rome als hoofd hadden erkend, tot het Russisch orthodoxe christendom.

Nicolaas I verbood de term Belorussia en introduceerde de term 'Noordwestelijke gebieden'.

In 1917 maakte de Oktoberrevolutie een eind aan het Russische Rijk. De Eerste Wereldoorlog was toen nog in volle gang. Omdat Rusland niet langer tot vechten in staat was, riepen de Duitsers de Russische revolutionairen begin 1918 op om afzonderlijke vredesonderhandelingen te beginnen in Brest-Litovsk, zoals de in Belarus gelegen stad toen heette. Vladimir Lenin moest erin berusten een groot gebied in het westen van het voormalige keizerrijk op te geven. De Duitsers dwongen Sovjet-Rusland om de onafhankelijkheid van Belarus toe te staan, maar in de praktijk werd het hun protectoraat. Nadat ze de oorlog hadden verloren moesten de Duitsers het land eind 1918 weer opgeven. De Sovjets veroverden het oostelijke deel van Belarus.

Na de Eerste Wereldoorlog herrees na anderhalve eeuw ook de Poolse staat weer. Na een oorlog tegen de Sovjets lijfde Polen het westen van het huidige Oekraïne en Belarus in. In het gebied, dat van beide naties overschoot, ontstonden twee Sovjetrepublieken, die eind 1922 toetraden tot de Sovjet-Unie: een Oekraïense en een Wit-Russische. De hoofdsteden waren Charkov (Kiev) en Minsk. In de jaren twintig volgde de Sovjet-Unie een nieuw beleid ten gunste van de nationale minderheden, maar dat maakte in de jaren dertig weer plaats voor de oude politiek van russificatie. Het gebruik van de eigen taal en godsdienstuitoefening werden aan banden gelegd. Daar kwamen de collectivisering van de landbouw, industrialisering en de stalinistische terreur nog eens bovenop. Precieze cijfers zijn lastig te geven, maar de Wit-Russische schrijver en journalist Leonid Makarov heeft berekend, dat in 1937 en 1938 meer dan 100.000 mensen in de Wit-Russische republiek zijn vermoord.

De westelijke delen van Oekraïne en Belarus werden Pools en kregen met een politiek van verpooling te maken.

Marc Carel Jansen

Geschiedkundige, verbonden aan de Universiteit van Amsterdam

KALINOVKA

Veranderingen in het Kopyl schoolinternaat

In augustus 2001 werd Stichting Weeshuizen Belarus opgericht. Bij mijn allereerste bezoek in 2000 zag ik dat toenmalige weeshuizen *opbergplekken* waren waar weeskinderen en sociaal wezen met verstandelijke beperkingen werden gedropt die slapen en woonden in zalen. Goed onderwijs was er niet, zeker geen aangepast onderwijs. Opvoeders deden hun uiterste best om voor de ruim honderd kinderen te zorgen.

Wij als stichting hebben veel werk verzet om verandering te brengen in het leven van deze kinderen.

Ons werk van ruim 22 jaar in vogelvlucht beschreven:

Er is speciaal onderwijs ingevoerd in 3 internaten voor kinderen met verstandelijke beperkingen en bovendien voerden we speciaal aangepast onderwijs in bij een Blinden- en Doven-instituut. Speciaal lager- en speciaal beroepsonderwijs is nu, met medewerking van de overheid, uitgerold in heel Belarus.

Onze donateurs en sponsors hebben het mogelijk gemaakt alle benodigde financiën bij elkaar te krijgen om dit te kunnen bereiken. Tevens werden de leefomstandigheden van kinderen verbeterd. Van speciaal lager onderwijs werkten we verder aan de opzet van "Speciaal Voortgezet Onderwijs" met behulp van specialisten die tijd nog moeite bespaarden ons te helpen. De overheid (NCDO) en Wilde Ganzen hebben ons subsidies verstrekt. Zelfs de Belarussische overheid heeft onze stichting voor het eerst in hun geschiedenis subsidies gegeven.

Contact met de overheid was moeizaam, maar door constante, onverwachte bezoeken aan regeringsgebouwen en opzetten van "grote monden", belandde ik uiteindelijk bij viceminister van Onderwijs Farino en directeurs van diverse departementen en overheidsinstellingen die voor de uitvoering van de plannen onontbeerlijk waren.

Dat het uiteindelijk toch lukte belangstelling te wekken was het resultaat van wekenlange bezoeken aan Belarus. Ik leefde en woonde in weeshuizen om het leven van de kinderen te leren kennen. Ik kan u vertellen dat er heel wat traantjes liggen.

Mijn thuishaven, het Kopyl-schoolinternaat waar alles begon heeft nu een andere functie gekregen

Ik zal u uitleggen waarom: In 2010 hebben we in samenwerking met de overheid in rayon Kopyl een sociale dienst opgezet met resultaat: oprichting van een crisisopvang voor zwerende weesjes en kinderen die uit huis geplaatst werden wegens o.a. mishandeling en misbruik. Deze "onopgevoede en achterlijke" kinderen kwamen vroeger in weeshuizen terecht.

Bij de crisisopvang waar kinderen tot een half jaar mogen blijven in afwachting van een oplossing, is inmiddels uitgegroeid tot een instituut met maatschappelijk werkers en psychologen die niet alleen kinderen maar ook ouders begeleiden. Samen met de sociale dienst werkten we aan adoptie-programma's.

De gemeente stelde huizen beschikbaar waar "adoptieouders" met een door de overheid betaald salaris, 8-9 kinderen opvangen. Note: Wij als stichting hebben nooit salarissen betaald!

Doordat er minder kinderen in de weeshuizen terecht kwamen, daalde het aantal in de internaten. In overleg met de overheid is nu besloten het Kopyl-internaat een andere bestemming te geven. De jonge kinderen zijn tussen Rudensk en Gorodeja verdeeld. Leerlingen van de timmer- naai- veeteelt- en landbouwopleiding gaan naar de nieuw opgezette afdeling "Speciaal Voortgezet Onderwijs" in het Kopyl State College. Onderwijsmaterialen zijn verdeeld tussen de overige opleidingen.

Kinderen die nooit zelfstandig zullen kunnen leven vinden nu een vaste plek in het Kopyl-internaat waar tevens ouderen zullen wonen die niet meer voor zichzelf kunnen zorgen.

Al met al een goed resultaat in goede samenwerking bereikt.

Ria Schraverus

Schoolinternaten

De huidige schoolinternaten werden, voordat Stichting Weeshuizen Belarus haar werk in Belarus startte, bij ons weeshuizen genoemd. Deze schoolinternaten zijn bijzonder geworden voor ons land. Hier vormen leraren, leerlingen met beperkingen en eventuele verwanten één familie, waar iedereen elkaar kent, voor elkaar zorgt, samen rouwt en zich samen verheugt. De geschiedenis van het Kopyl weeshuis" begon in 1965.

Begin deze eeuw werd het Speciaal Onderwijs ingevoerd in het toen genoemde Kopyl Speciaal Onderwijsinternaat. Sindsdien woonden en leerden er kinderen die les kregen van docenten met jarenlange ervaring. Dit internaat was de eerste instelling in de regio Kopyl waar onderwijs en opvoeding van kinderen werd georganiseerd door uitvoering van het "Agro-socio-project" van Stichting Weeshuizen Belarus.

In het kader van dit project werd weer een nieuw project ontwikkeld: Het project "Zelfstandig Wonen". Met het oog op de implementatie ervan werden drie woongebouwen gerealiseerd met medewerking van de overheid, waar leerlingen sociale, alledaagse vaardigheden en manieren van rationele communicatie leerden. In de huizen leerden jongelui onder begeleiding zelfstandig koken, voorbereidingen treffen voor de winter, hout hakken, de kachel stoken, zorgen voor het huis en alles dat elke volwassene in het dagelijks leven doet. De aangelegde fruitboomgaard, 70 ha. bouwland en de miniboerderij zijn allemaal bedoeld ter voorbereiding op volwassenheid en succesvolle socialisatie van de ouder wordende kinderen.

Het Kopyl school-internaat heeft nu een nieuwe bestemming gekregen. Op 01-09-2023 is hier een nieuwe staatsinstelling opgericht, genaamd:

"Kalinovka psycho-neurologisch internaat"

130 mensen met beperkingen in de eerste en tweede categorie in de leeftijd van 18 tot 93 jaar gaan hier wonen met 24 uur begeleiding.

Bij besluit van het Kopyl District Executive Committee werd de miniboerderij stallen en dieren overgedragen aan het Kopyl State College en toegevoegd aan hun "Honey Farm".

Hier kunnen onze kinderen met speciale behoeften socialiseren en zich aanpassen. Onze beroepsopleidingen voor kinderen met beperkingen worden hier voortgezet. Onze leerlingen vervolgen dus hun studie aan het Kopyl State College.

De woonhuizen zullen bewoond worden door jongeren en ouderen die nog begeleid zelfstandig kunnen leven.

Hoeveel tijd er ook verstrijkt, ik zal steeds met een glimlach, warmte en dankbaarheid terugdenken aan het schoolinternaat waar ik jarenlang directeur ben geweest. Nu werk ik als hoofd afdeling Onderwijs rayon Kopyl. Ik kan u zeggen dat vriendelijke, sympathieke kinderen in het internaat hebben gewoond en geleefd. De beste leraren werkten er, geduldige en meest getalenteerde mensen met een goede opleiding.

Vele jaren van liefdadigheidsactiviteiten en een belangrijke bijdrage aan de ontwikkeling van het internaat werden geleverd door "Stichting Weeshuizen Belarus", vertegenwoordigd door haar voorzitter Maria Elisabeth Schraeverus-Niekerk. Er waren veel vrienden, sponsors, zorgzame mensen die altijd klaar stonden om haar te steunen en te helpen.

Onze dank is niet uit te drukken.

De tijd staat niet stil. De jaren gaan voorbij. Alles veranderd.

Marina Krepskaja,

Hoofd Afdeling Onderwijs Kopyl district Minsk

Wilt u donateur worden?

**Stichting Weeshuizen Belarus, Oosterpoort 5
5283 HL Boxtel. Tel. 06-41216763**

Kerstcadeaus in Rudensk

Dank zij de giften van donateurs en sponsors kregen alle, ruim honderd kinderen tussen zes en achttien jaar een kerstcadeau.

Stichting Weeshuizen Belarus, Oosterpoort 5 Boxtel

Republikeinse Instituut voor Beroepsonderwijs

Ik werk bij het Republikeinse Instituut Beroepsonderwijs op de afdeling voor ontwikkeling van inclusief onderwijs. We houden ons bezig met kwesties als methodologische ondersteuning voor de opleiding van personen met speciale behoeften op het gebied van psychofysische ontwikkeling in hogescholen van de Republiek Belarus. Ik ben betrokken bij de projectactiviteiten, schrijf methodologische overweging voor universiteitsdocenten, organiseer seminars, trainingen, conferenties en ronde tafelgesprekken op republikeins en internationaal niveau.

Het werk is zeer interessant. Ik werk nauw samen met onderwijsinstellingen regio Minsk. Ik sprak Nikolai Bashko (directeur departement Onderwijs) die jij goed kent. Laatst namen we een delegatie uit Rusland mee naar de crisisopvang van Irina, de dagopvang van Mazha, het Kopyl- en het Rudensk-internaat.

We vertelden hen uitgebreid over het project 'Integratie op de arbeidsmarkt' waar we met jullie jarenlang hard aan hebben gewerkt. Wij delen onze ervaring met collega's op basis van de resultaten van ons project.

We gebruiken ons gezamenlijk uitgegeven boek, gegevens en materialen nu ook in een heel nieuw project over loopbaanbegeleiding voor schoolkinderen. Het project heet "Testen van het college-schoolmodel voor organiseren van loopbaan-begeleidingswerk". Er is veel vraag naar jullie werk!!!

We missen de mooie tijden die we samen hadden. Door Corona en de huidige situatie is het niet mogelijk ons te bezoeken. Ik heb gehoord van directeurs en personeel van de instellingen dat jouw stichting ons blijft helpen.

We zijn zo dankbaar! Jullie steun is broodnodig.

Hartelijk dank uit de grond van mijn hart!!!!

Ik hoop nog steeds op betere tijden, hoe moeilijk het nu ook is.

Nina Konstantinovna Victorovskaja

ACTIVITEITENPROFIEL VAN HET REPUBLIKEINSE INSTITUUT VOOR BEROEPSONDERWIJS

Het "Republikeins Instituut voor Beroepsonderwijs" is een nationale toonaangevende instelling in Belarus op het gebied van de ontwikkeling van beroepsonderwijs. Het instituut werd in januari 1993 opgericht op initiatief van het ministerie van Onderwijs voor het wetenschappelijk en methodologisch aanbieden van beroepsonderwijs en beroepsopleiding (VET), evenals bijscholing van pedagogisch personeel in beroepsonderwijs en beroepsopleiding in Belarus.

Joris en Bram, dank voor het mooie speelgoed dat jullie schonken, de kinderen zijn er heel blij mee!

Doodstraf

Belarus is het enige land in Europa dat nog de doodstraf oplegt én uitvoert. Officiële informatie over het aantal opgelegde doodstraffen en executies is niet beschikbaar, omdat processen plaatsvinden achter gesloten deuren. In Amnesty's jaarlijkse doodstrafrapport staat dat in 2019 ten minste twee mensen geëxecuteerd zijn en zeker drie ter dood veroordeeld werden. Bij doodstrafprocessen is het niet ongebruikelijk dat vooraf al van de schuld van de beklaagde uitgegaan wordt. Ook worden de verdachten soms gemarteld om ze tot een bekentenis te dwingen.

Voor terdoodveroordeelden is er nauwelijks mogelijkheid om tegen de uitspraak in beroep te gaan. Zij horen pas enkele minuten van tevoren wanneer zij ter dood worden gebracht. Deze onzekerheid geldt ook voor familieleden die pas achteraf op de hoogte worden gesteld. Zij krijgen niet te horen waar het lichaam begraven is, kunnen geen afscheid nemen, geen begrafenis organiseren en nooit hun geliefde eer bewijzen.

Mensenrechtenorganisatie Viasna berekende dat de afgelopen twintig jaar meer dan vierhonderd mensen zijn geëxecuteerd.

<https://www.amnesty.nl/>

Elena Mikhailovna

In het dorpje Orekhovka vierde Elena haar 100ste verjaardag. De eerste januari is voor haar niet alleen de eerste dag van een nieuw jaar, maar ook de start van de 2e eeuw in haar lange leven. Ze is een ruimdenkend mens die probeert al het goede in het leven te zien, ongeacht verrassingen die het leven met zich meebrengt. In

de loop van haar eeuw oude geschiedenis zijn er veel geweest. Zolang haar gezondheid het toeliet, omringde ze haar familie met warmte en zorg, nu echter zorgen zoon Alexander en dochter Galina voor haar.

Elena heeft vijf kleinkinderen, vier achterkleinkinderen en drie achter-achterkleindochters. Vanaf haar vroege jeugd heeft deze immer vriendelijke vrouw gewerkt en was een waardig voorbeeld in het plattelandsgezin waar iedereen, van jong tot oud, moest werken.

Toen de oorlog uitbrak verdiende Elena haar weekloon in een bakkerij. Het was een verschrikkelijke periode die een triest stempel achterliet.

"Het waren moeilijke tijden, we leden honger en kou terwijl onze vader moest vechten," vertelt ze.

Elena hielp haar volk zo goed als ze kon. Ze verstreekte informatie aan partizanen en riskeerde haar leven. Na de moeilijke oorlogsjaren werkte ze in een veldploeg op een plaatselijke boerderij waar ze bieten moesten wieden en turf vervoeren.

De oude vrouw zegt dat ze leefde volgens het principe:

"Geduld en werk zullen alles vernalen."

Pavel Nikolajevitsj, haar echtgenoot, was deelnemer aan de Grote Patriottische Oorlog en stierf lang geleden.

Elena Mikhailovna houdt van het leven.

"Dat is de enige manier om het geheim van een lange levensduur te verklaren," lacht ze.

Elena, nu 100 jaar, overwon tien jaar geleden kanker en vocht vorig jaar tegen het coronavirus.

(Kopyl-krant)

Reisadvies Belarus

De kleurcode van het reisadvies voor Belarus is rood. Lees het hele reisadvies om te zien wat dit voor u betekent. Reis niet naar Belarus, en vooral niet naar het grensgebied tussen Belarus en Oekraïne. Bent u in Belarus?

Verlaat het land dan op eigen gelegenheid over de weg via de grensovergangen met Litouwen, Polen of Letland. Er zijn beperkte vliegverbindingen van en naar Belarus.

Bent u met het vliegtuig naar Belarus gereisd en wilt u over land vertrekken? Dan heeft u een uitreisvisum nodig.

Reis niet via Oekraïne of Rusland. Verlaat het land alleen als dat veilig kan. Het internationale betalingsverkeer heeft regelmatig storingen door maatregelen van de Europese Unie. U kunt problemen krijgen met betalingen en bij geld opnemen.

Rijksoverheid Ministerie van Buitenlandse Zaken

Rudensk school-internaat

In 1987 opende de Rijksonderwijsinstelling "Rudensk hulp-internaat" haar deuren voor wezen en kinderen die de ouderlijke zorg ontberen. Nu is het een van de beste instellingen in de Republiek Belarus.

In de loop van haar geschiedenis hebben meer dan 400 leerlingen het internaat verlaten. Oud-leerlingen komen dikwijls op bezoek.

We hebben rijke tradities en jaarlijkse evenementen.

1 september is een bijzondere dag. Traditiegetrouw luidt in alle scholen de eerste bel. Op die dag leiden alle wegen naar school.

Traditioneel vindt in november het oogstfeest plaats, dat staat in het teken van oogst, vruchtbaarheid en gezin.

De Internationale Vrouwendag op 8 maart is een feestelijke dag van de lente, van de bloemen en een vriendelijke glimlach.

De 'Dag van de Overwinning' is een van de belangrijkste dagen van het jaar. Hoe verder de oorlogsjaren van ons verwijderd, hoe moeilijker het is om aan de nieuwe generatie over te brengen hoe duur deze overwinning voor ons land was. Kinderen moeten weten welke verschrikkingen, verwoesting, lijden, honger en dood door hun grootouders werd geleden. In die verschrikkelijke oorlogsjaren vond 1 op de ruim 4 Belarussen de dood. Voor onze ouderen is dit een dag van nationale trots en verdriet. Het is de dag van het einde van een verschrikkelijke Wereldoorlog.

Het is traditie om ter gelegenheid van het afstuderen een plechtige ceremonie te houden en het is geen toeval dat deze gebeurtenis de "Last Call" wordt genoemd. Het is de bel die het begin en einde van de schooluren bepaalt. Twaalf schooljaren gaan snel voorbij.

De laatste bel kondigt aan dat het schoolleven ten einde loopt. Het is een symbool voor een nieuw pad dat voor hen ligt. Toetsen, cijfers en huiswerk behoren tot het verleden.

"The Last Call" is de grens tussen twee stations: einde van school en het begin van een nieuw, nog niet bekend, volwassen leven.

*Natalja, directeur Rudensk school-internaat
Met dank aan Stichting Weeshuizen Belarus*